

วิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม An Analysis of Language Use in Thai Country Songs of Baitoey R-Siam

อุไรวรรณ สิงห์ทอง *

หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น **

ขวัญดาว บุญทอง ***

บทคัดย่อ

การศึกษาวิชาญนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม โดยศึกษาการใช้คำสื่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศและการใช้คำสแลง ผลการศึกษาพบว่า ด้านการใช้คำสื่ออารมณ์มี 5 อารมณ์ คือ 1) อารมณ์โศกเศร้า เสียใจ และว่าเหว่ 2) อารมณ์ประชดประชัน เสียดสีเยาะเย้ย 3) อารมณ์สุขสดชื่น 4) อารมณ์ขบขัน สนุกสนาน และ 5) อารมณ์เสียดยอวารณ์ ด้านการใช้คำสัมผัส มีการใช้คำสัมผัส 2 ลักษณะ คือ สัมผัสอักษรและสัมผัสสระ ด้านการใช้คำซ้ำมี 5 ลักษณะ ได้แก่ การซ้ำคำตำแหน่ง การซ้ำคำชิดกัน การซ้ำคำห่างกัน การซ้ำคำโดยมีคำอื่นคั่นและการซ้ำคำโดยทันที ด้านการใช้คำภาษาต่างประเทศพบว่า มีการใช้ภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ 49 คำ และภาษาจีน 1 คำ ด้านการใช้คำสแลง ผลการวิจัยพบว่า มี 3 ลักษณะ ได้แก่ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่พบว่ามี 5 คำ คำสแลงที่ดัดแปลงจากคำเดิม พบว่ามี 8 คำ และคำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ มี 1 คำ

ABSTRACT

This study aimed to analyze the language used in Thai country songs of Baitoey R-Siam focusing on emotional words, rhyming, reduplications, foreign loanwords, and slangs. The results found that five emotional words were used in the songs included 1) sadness and loneliness, 2) sarcasm, and satire, 3) happiness, 4) amusement and enjoyment, and 5) regret and concern. Two types of rhyming were found; alliteration and assonance. Five reduplications in the songs were position reduplications, doubling reduplications, separated reduplications, between-word reduplication, and spontaneous reduplications. The composers used foreign loanwords from two languages included forty-nine English words and one Chinese word. Moreover, three types of slangs were used in the songs; five new slangs, eight adapted-word slangs, and one foreign - loanword slang.

คำสำคัญ : การใช้ภาษา, วรรณกรรม, เพลงลูกทุ่ง
ไพบุเตยอาร์สยาม

Keywords : Language used, Literature,
Thai country songs Baitoey R-Siam

*, ** อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

*** นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

บทนำ

ปัจจุบันนี้ผู้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินหลังจากเสร็จสิ้นจากหน้าที่การงานที่เคร่งเครียด หรือเพื่อพักผ่อนกายและใจจากกิจกรรมหนัก ๆ นอกจากการออกกำลังกาย การไปท่องเที่ยว การเสพวรรณกรรม สักประเภททั้งที่เป็นวรรณกรรมมุขปาฐะและวรรณกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ โดย “วรรณกรรมเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง” (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2539 : 56) โดยมีผู้ส่งสารคือ ผู้ประพันธ์ ผู้รับสารคือผู้เสพงานประพันธ์สาร คือ ความรู้สึกนึกคิดและทัศนะของผู้ประพันธ์ ในอีกแง่หนึ่งวรรณกรรมคือศิลปกรรมซึ่งมีภาษาเป็นวัสดุและมีการถือหลักคือ การตอบสนองความต้องการทางสุนทรีย์เช่นเดียวกับศิลปะประเภทอื่น ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2518 : 8) กล่าวว่า ผู้รับสารต้องพยายามตีความหมายของบทประพันธ์โดยอาศัยถ้อยคำเป็นเครื่องหมายทางและใช้จินตนาการประกอบ และดังที่ เจตนา นาควิธะ (2542 : 2-4) กล่าวว่า บทเพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มีผู้ประพันธ์สรรค์สร้างขึ้นให้ประสานกับทำนองดนตรี วรรณกรรมเพลงเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมไม่แพ้วรรณกรรมประเภทอื่นๆ และยังมีลักษณะเฉพาะต่างจากวรรณกรรมลายลักษณ์ในแง่ที่เสพด้วยการฟัง ผู้ประพันธ์เพลงต้องเลือกสรรถ้อยคำให้สามารถเร้าอารมณ์ผู้รับสารและยังสามารถสื่อเนื้อหาหลากหลายเชื่อมโยงกับชีวิต ดังที่ บุญยงค์ เกศเทศ (2525 : 97) กล่าวว่า ยิ่งนับวันวรรณกรรมเพลงก็จะมีบทบาทมากขึ้นเนื่องจากผู้ประพันธ์ได้ พยายามหยิบยกปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของคนทุกระดับสังคมเศรษฐกิจ การเมือง การประกอบอาชีพ ตลอดจนในวงจรชีวิต ออกมาตีแผ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ฟังก็จดจำได้ง่าย อาจเป็นเพราะมีเสียงดนตรีประกอบให้เกิดความสนุกสนาน คลายเคร่งเครียดจากสภาพชีวิตประจำวัน

การที่วรรณกรรมเพลงมีภาษาเป็นวัสดุเช่นเดียวกับวรรณกรรมประเภทอื่น ทำให้ผู้แต่งต้องอาศัยถ้อยคำเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความงามทางวรรณศิลป์ที่ประสานเข้ากับคีตศิลป์ ดังที่บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2525 : 61-62) กล่าวว่า การเสพบทเพลงซึ่งมีที่มาจากวรรณคดีแบบฉบับว่า “สิ่งที่ติดใจนักร้องนักดนตรีก็คือ น้ำคำที่กระทบให้เกิดอารมณ์ ทุกข์และสุข ซึ่งเหมาะที่จะอาศัยประสานกับทำนองเพลงดนตรี เป็นเครื่องสำเร็จอารมณ์ทางหู” (อาภาพร พันธุ์ฤกษ์. 2547 : 2)

“...จะเข้าถึงประชาชนได้ดีกว่าวรรณกรรมประเภทอื่น โดยไม่ต้องไปพะวงอ่าน เพียงผ่านโสตประสาท

หูที่เกิดสุนทรีย์ะ มีรสชาติ และเกิดความสะเทือนอารมณ์ได้ บทเพลงมีบทบาทมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากผู้แต่งเพลงได้พยายามหยิบยกปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในทุกระดับสังคม สะท้อนสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง การประกอบอาชีพ ตลอดจนในวงจรชีวิตต่างๆ ออกมาตีแผ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ฟังก็จดจำได้ง่าย อาจเป็นเพราะเสียงดนตรีประกอบ ทำให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียดเหมือนความเป็นอยู่จริง ๆ ที่ประสบในชีวิตประจำวัน...”

การศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งมีลักษณะภาษาที่เรียบง่าย สื่อความหมายได้ชัดเจน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังเช่น การศึกษาการเชื่อมโยงเนื้อหาของเพลงไทยลูกทุ่งยุคนิยมในช่วง พ.ศ. 2498-2535 ของ ศุภยง พันธุ์โหมล (2537 : 167) พบว่า ลักษณะการใช้ภาษาของเพลงไทยลูกทุ่งจะใช้ภาษาง่าย ตรงไปตรงมา บอกถึงความรู้สึกจากใจ และบรรยายให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติ (ปาริชาติ วินิจ. 2542 : 2)

นอกจากนี้ลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งในปัจจุบันยังมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นในเรื่องของเนื้อหา แนวคิดและรวมไปถึงการใช้ภาษามีการนำคำบางคำมาใช้ในการประพันธ์เพลงเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึก เน้นในเรื่องการใช้อารมณ์ บางครั้งการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงมักได้รับการกล่าวถึงในแง่ของการทำลายภาษาอยู่เสมอหรือทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางไม่เหมาะสมไม่ควร เป็นต้นว่า ใช้ภาษาไม่ประณีต ไม่มีสุนทรีย์ภาพ “หากจะหาความสวยงามในบทเพลงสมัยนี้เห็นที่จะหาได้ยาก” (สัจจภูมิ ละออ. 2540 : 12)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาในเพลงลูกทุ่ง ในประเด็นการใช้คำ สื่ออารมณ์ การใช้คำซ้ำ การใช้คำสัมผัส การใช้คำภาษาต่างประเทศและการใช้สแลง ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไบเบอ อาร์สยาม ซึ่งได้รับรางวัลนักร้องดีเด่นระดับประเทศในปี พ.ศ. 2547 ก่อนมีอัลบั้มเดียวของตนเอง ในปี พ.ศ. 2554 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิเคราะห์การใช้ภาษา การใช้คำ สื่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำสแลง

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม โดยศึกษาการใช้คำส่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำสแลง

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมบทเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม จากเว็บไซต์ โดยจะศึกษาเพลงของไพบุเตย อาร์สยาม ทั้งอัลบั้มพิเศษและร้องร่วมกับศิลปินคนอื่นๆ จำนวน 22 เพลง 1 อัลบั้ม และอัลบั้มพิเศษชุดต่าง ๆ ซึ่งสังกัดค่ายอาร์สยามทั้งหมด ได้แก่

1.1.1 อัลบั้มชุดที่ 1 เซ็ครตตัง พ.ศ. 2554

ได้แก่

- 1.1.1.1 เซ็ครตตัง
- 1.1.1.2 ได้เพียงสิทธิ์คบ ไม่มีสิทธิ์คิด
- 1.1.1.3 สกัดาวัย
- 1.1.1.4 ปากไม่...ใจคิดถึง
- 1.1.1.5 ตัดออกจากกองมรดก
- 1.1.1.6 ไม่หวงแต่หึง
- 1.1.1.7 มาก่อนเจ็บก่อน
- 1.1.1.8 โคโยตี้คะพี่
- 1.1.1.9 เธอไม่จบฉันก็เจ็บ
- 1.1.1.10 ไพบุเตยเหงา

1.1.2 อัลบั้มพิเศษ ไพบุเตย Born to be

(บอรั่น ทุ ปี) พ.ศ. 2555

- 1.1.2.1 เซ็ดแล้วทิ้ง
- 1.1.2.2 ยังมีอยู่ไหมผู้ชายแบบนั้น
- 1.1.2.3 เซ็ครตตัง
- 1.1.2.4 ได้เพียงสิทธิ์คบไม่มีสิทธิ์คิด
- 1.1.2.5 สกัดาวัย
- 1.1.2.6 ปากไม่...ใจคิดถึง
- 1.1.2.7 ตัดออกจากกองมรดก
- 1.1.2.8 ไม่หวงแต่หึง
- 1.1.2.9 มาก่อนเจ็บก่อน
- 1.1.2.10 โคโยตี้คะพี่
- 1.1.2.11 เธอไม่จบ ฉันก็เจ็บ

1.1.2.12 ไพบุเตยเหงา

1.1.3 Single พ.ศ. 2556

1.1.3.1 โป้ (ใจมันเพียว)

1.1.3.2 ไม่อยากรับสายคนหลายใจ

1.1.4 Single พ.ศ. 2558

1.1.4.1 ติดหนึบ (Sticky)

1.1.5 อัลบั้ม/ซิงเกิ้ลพิเศษ

1.1.5.1 ร้องร่วมกับ สโมสรรซิมิ 2

พ.ศ. 2554 ได้แก่

1) เพลงคึกคัก น่ารักอะ (ร่วมกับ กระแต, กระต่าย, บลูเบอร์รี่ (โบว์, หนูเล็ก, ออม), ลูกตาล และ อลิซ อาร์สยาม)

2) เพลงดีใจที่ได้เป็นเพื่อนเธอ (ร่วมกับ กระแต, กระต่าย, บลูเบอร์รี่ (โบว์, หนูเล็ก, ออม), ลูกตาล และ อลิซ อาร์สยาม)

1.1.5.2 ร้องร่วมกับ สโมสรรซิมิ 3 พ.ศ. 2555 ได้แก่

1) เพลงไปน่ารักไกลๆ หน่อย (ร่วมกับ กระแต, ลูกตาล, อลิซ, เพียวเพียว และอ้อม อาร์สยาม)

2) เพลงผู้ชายห้ามเข้า (ร่วมกับ กระแต, ลูกตาล, อลิซ, เพียวเพียว และ อ้อม อาร์สยาม)

1.1.5.3 ร้องร่วมกับ สโมสรรซิมิ 4 พ.ศ. 2556 ได้แก่

1) เพลงเห็นแฟนฉันไหม (ร่วมกับ กระแต, ลูกตาล, อลิซ, เพียวเพียว, อ้อม และ บลูเบอร์รี่ อาร์สยาม (หนูเล็ก, ออม))

2) เพลงโยน (ร่วมกับ กระแต, ลูกตาล, อลิซ, เพียวเพียว, อ้อม และบลูเบอร์รี่ อาร์สยาม (หนูเล็ก, ออม))

1.5.1.4 ร้องร่วมกับ Gybyz พ.ศ. 2557 เพลง “อย่ามโน (Don't Cha)”

1.2 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา

1.3 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม

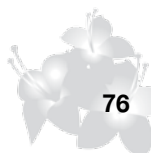
เพลง

1.4 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เพลงลูกทุ่ง

1.5 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติ และผลงานของไพบุเตย อาร์สยาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม โดยศึกษาวิเคราะห์ 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 การใช้คำส่ออารมณ์
- 2.2 การใช้คำสัมผัส
- 2.3 การใช้คำซ้ำ
- 2.4 การใช้คำภาษาต่างประเทศ
- 2.5 การใช้คำสแลง

ในการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม ผู้วิจัยเริ่มการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้านการใช้คำส่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำสแลงตามลำดับอภิปรายผลการวิจัยโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

สรุปผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม โดยศึกษาการใช้คำส่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศและการใช้คำสแลง ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การใช้คำส่ออารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำส่ออารมณ์ของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน เช่น คำส่ออารมณ์ โศกเศร้า เสียใจ เหงา ว้าเหว ซึ่งเกิดจากอารมณ์ผิดหวังในเรื่องความรักเป็นต้นเหตุ ในเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม พบว่ามีการใช้คำส่ออารมณ์โศกเศร้า เสียใจ เหงา ว้าเหว 3 คำ คือ ความเหงา ซ้ำ และปวดร้าว ซึ่งพบในเพลงมาก่อนเก็บก่อน มีการใช้คำส่ออารมณ์ประชดประชัน เสียตีสียะเย้ย ผู้ชายที่ขอมองผู้หญิงที่แต่งตัวโป๊ หรือผู้ชายที่ไม่ควรค่าแก่การเก็บรักษาไว้ก็เปรียบกับพืชที่เหี่ยวครั้งสองครั้งก็ทิ้ง ในเพลง เชื้อเรตติ้ง ประชดประชันผู้ชายที่ขอมองผู้หญิงเรื่องการแต่งกายของผู้หญิงที่เน้นความเป็นตัวตนของหล่อน ในเพลง รกอก และสุดท้ายประชดประชันเรื่องของคนที่ชอบนินทา กล่าวหาว่าแต่งตัวโป๊ แต่กลับยังมองเพราะอิจฉา จึงเป็นที่มาของเพลง โป๊ (ใจมันเปรี้ยว) มีการใช้คำส่ออารมณ์สุข สดชื่น ซึ่งปรากฏความรักความห่วงใยของเพื่อนที่มีให้กันทำให้เกิดมิตรภาพที่ดีงาม ในเพลง ดีใจที่ได้เป็นเพื่อเธอ มีการใช้คำส่ออารมณ์ขบขัน สนุกสนานของคนที่เป็นเพื่อนหรือคนที่กำลังอยากจะมีคนรัก จึงพยายามสร้างกำลังใจให้กับตนเองในเพลง คึกคักน่ารักอะและเพลง ใจมันรักไกล ๆ หน่อย มีการใช้คำส่ออารมณ์เสียตายอาลัยอาวรณ์ ถึงความรักที่เสียไป ฝ่าฝืนแต่คอยคิดถึง

เหตุการณ์ความหลังที่เคยทำผิดพลาด ในเพลง ปากไม่ใจคิดถึง และอาลัยอาวรณ์ความรักที่ต้องพลัดพรากในเพลง เห็นแฟนฉันใหม่

2. การใช้คำสัมผัส ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำสัมผัส 2 ลักษณะคือ สัมผัสอักษรและสัมผัสสระ โดยคำสัมผัสอักษรเป็นคำสัมผัสพยัญชนะสองคำที่ติดกัน เช่นคำว่า ลวดลาย ส่วนสัมผัสสระปรากฏมีหลากหลายเพลง เช่น เพลง เชื้อเรตติ้ง เป็นต้น

3. การใช้คำซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า มี 5 ลักษณะ ได้แก่ การซ้ำคำตำแหน่ง การซ้ำคำติดกัน การซ้ำคำห่างกัน การซ้ำคำโดยมีคำอื่นคั่นและการซ้ำคำโดยทันที

4. การใช้คำภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้ภาษาต่างประเทศ 2 ภาษาคือภาษาอังกฤษ 49 คำ และภาษาจีน 1 ข้อความ คือ หว่อ อ้าย หนี่

5. การใช้คำสแลง ผลการวิจัยพบว่า มี 3 ลักษณะ ได้แก่ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่พบว่ามี 5 คำ คำสแลงที่ดัดแปลงจากคำเดิมพบว่ามี 8 คำ และคำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ มี 1 คำ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การใช้คำส่ออารมณ์ มีการใช้คำส่ออารมณ์ของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน ทั้งอารมณ์โศกเศร้า เสียใจ เหงา ว้าเหว ประชดประชัน เสียตีสียะเย้ย เมื่อมีคณมาวิจารณ์การแต่งกายของหญิงสาวในเพลง รวมถึงชายหนุ่มที่จู้จู้จุกจิกไม่เป็นดังใจของหญิงสาว อารมณ์สุข สดชื่น สนุกสนานในมิตรภาพความรักของเพื่อนที่มีให้กัน และหญิงสาวที่กำลังต้องการมีคนรัก และอารมณ์เสียตาย อาลัย อาวรณ์ที่ต้องพลัดพรากจากคนรัก ความรัก ซึ่งสอดคล้องกับ ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522 : 7) ที่กล่าวว่า “การใช้คำอาจก่อให้เกิดความรู้สึกกระทบกระเทือนอารมณ์ผู้ฟังหรือผู้อ่านได้ทั้งความรู้สึกสุข สดชื่น เศร้า สะเทือนใจ”

2. การใช้คำสัมผัส มีการใช้คำสัมผัส 2 ลักษณะคือ สัมผัสอักษรและสัมผัสสระ โดยคำสัมผัสอักษรเป็นคำสัมผัสพยัญชนะสองคำที่ติดกัน เช่นคำว่า ลวดลาย ส่วนสัมผัสสระปรากฏมีหลากหลายเพลง เช่น เพลง เชื้อเรตติ้ง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับอลิสสา เลี้ยวรินทร์มัย (2549) ที่กล่าวว่า “การใช้คำสัมผัสทั้งสัมผัสพยัญชนะและสัมผัสสระช่วยให้

บทเพลงมีความไพเราะเพราะพริ้ง และยังสร้างอารมณ์ความรู้สึกให้แก่ผู้ฟังได้อย่างชัดเจน”

3. การใช้คำซ้ำ มี 5 ลักษณะ ได้แก่ การซ้ำคำตำแหน่ง การซ้ำคำชนิดกัน การซ้ำคำห่างกัน การซ้ำคำโดยมีคำอื่นคั่นและการซ้ำคำโดยทันที พบว่าการซ้ำคำในที่นี้มีความหลากหลายมาก เพราะส่วนมากแล้วเพลงลูกทุ่งของไพบุเตยจะมีลีลา ท่วงทำนองที่เร็ว มีการซ้ำคำเพื่อเน้นค่านั้น ๆ ให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ ความรู้สึกคล้ายตาม สอดคล้องกับบรรพต ศิริชัย (2547 : 74-75) ได้กล่าวถึงกวีโวหารไว้ว่า “คือศิลปะแห่งการใช้ถ้อยคำเพื่อให้เกิดภาพในใจ บทหรือกรอนใดสามารถเสนอภาพให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพได้อย่างเด่นชัด บทหรือกรอนนั้นจัดว่าทรงคุณค่าทางวรรณศิลป์”

4. การใช้คำภาษาต่างประเทศ มีการใช้คำภาษาต่างประเทศทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาจีน ซึ่งส่วนใหญ่อีกเป็นคำที่ใช้กันทั่วไปในชีวิตประจำวัน

5. การใช้คำสแลง มี 3 ลักษณะ ได้แก่ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่ คำสแลงที่ดัดแปลงจากคำเดิม และคำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นคำที่สมัยนี้กำลังเป็นที่นิยม ซึ่งเป็นการนำสิ่งที่กำลังเป็นกระแสสมัยนิยมในปัจจุบันมาผสมผสานกับวรรณกรรมเพลงที่คนชื่นชอบอย่างลงตัว ทั้งยังเป็นการเลือกคำสแลงที่วัยรุ่นหรือกลุ่มคนบางกลุ่มใช้นำมาประพันธ์เพลงได้อย่างลงตัวกับเนื้อหาของเพลงที่เน้นความสนุกสนานมากกว่าจะเน้นการให้คุณค่าด้านใดด้านหนึ่ง

สรุปว่า การศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม นั้น พบว่ามีลักษณะการเลือกใช้ภาษาที่หลากหลายทั้งคำที่ใช้สื่ออารมณ์ให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกร่วมกับเพลง หรือเมื่อฟังแล้วเกิดความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน การใช้คำสัมผัส แสดงถึงความงดงามของภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทยที่จะมีคำคล้องจอง การใช้คำซ้ำในที่นี้ส่วนมากจะซ้ำเพื่อเสียง เน้นคำๆ นั้นให้กระทบกระเทือนอารมณ์ผู้ฟัง การใช้คำภาษาต่างประเทศ เป็นการนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในเนื้อหาของเพลงได้อย่างลงตัว

รายการอ้างอิง

- เจตนา นาควัชร. (2542). **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศยาม.
 ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2523). **การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
 บรรพต ศิริชัย. (2547). **การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
 บุญยงค์ เกศเทศ. (2525). **วรรณกรรมวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

และการใช้คำสแลงที่ผู้แต่งเลือกใช้คำที่กำลังเป็นกระแสนิยมในปัจจุบันมาใช้ ซึ่งหลากหลายที่มาของคำสแลง เพราะฉะนั้นแล้ววรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม นั้น ส่วนมากเน้นเพื่อความสนุกสนานจึงปรากฏเพลงที่มีลีลาท่วงทำนองเร้าใจ สนุกสนาน จึงมีการเลือกใช้คำที่เร้าความรู้สึกให้เกิดแก่ผู้ฟังนั่นเอง อีกทั้งเสน่ห์หรือเอกลักษณ์ของเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยามยังปรากฏในเรื่องของการแต่งกาย ส่วนมาในเพลงจะมีถ้อยคำที่กล่าวถึงการแต่งกายของไพบุเตยเอาไว้ และผู้ประพันธ์ยังมีการเลือกเอาคำที่เป็นสมัยปัจจุบันมาใช้ในเนื้อหาของเพลงของไพบุเตย อาร์สยามอีกด้วย ทำให้ในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม มีลักษณะของเพลงลูกทุ่งสมัยใหม่ ที่เน้นการสื่ออารมณ์ให้กระทบต่อผู้ฟังมากกว่าจะเน้นความงดงามของถ้อยคำหรือสุนทรียภาพทางภาษา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

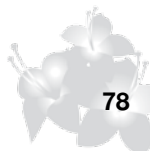
การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม มีผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ในเนื้อหาของเพลงจะปรากฏการใช้คำสื่ออารมณ์ การใช้คำสัมผัส การใช้คำซ้ำ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำสแลง ดังนั้นผู้ฟังควรพิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษาที่มุ่งถ่ายทอดเพื่อความเพลิดเพลิน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม มีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรศึกษาคำอุปมาอุปไมยที่ปรากฏในเพลงของไพบุเตย อาร์สยาม

2.2 ควรศึกษาบทบาทของสตรีในปัจจุบันที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม

- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ,ม.ล. (2539). **แว่นวรรณกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์.
- ปาริชาติ วินิจ. (2542). **รูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิม**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (2518). **ภาษากวี**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศุภยง พันธุ์โถมล. (2537). **การเชื่อมโยงเนื้อหาของเพลงไทยลูกทุ่งยอดนิมในช่วง พ.ศ. 2498-2535**.
วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจภูมิ ละออ. (2540). **ครอบครัวไฮวสุ ศิลปินแห่งชาติอารมณ์ขันอมตะ ผู้เคร่งครัดต่อการใช้ภาษาไทย. วัฒนธรรมไทย**.
2540 (2) : 18-19
- อลิสรา เลี้ยงรินรมย์. (2549). **ลีลาภาษาในเพลงลูกทุ่งของสลา คุณวุฒิ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ม.ป.ป.) กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภาพร พันธุ์พฤกษ์. (2547). **วิจัยลีลาในวรรณกรรมเพลงเพื่อชีวิตของสุริชัย จันทิมาธร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร). สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

